

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: I. G., zastoupené JUDr. Janem Juračkou, advokátem se sídlem Znojmo, Tovární 7, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 1. 2005, čj. 64 Az 65/2004 - 26,

t a k t o :

- I. **Kasační stížnost se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.**

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 3. 2004, čj. OAM 662/VL-10-08-2004. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím byla žádost stěžovatelky o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Proti rozhodnutí žalovaného podala stěžovatelka žalobu, která byla Krajskému soudu v Ostravě doručena dne 17. 3. 2004. Uvedla, že obdržela negativní rozhodnutí Ministerstva vnitra, se kterým nesouhlasí. Myslí si, že v jejím případě bylo porušeno právo, konkrétně § 12 z důvodů, které uvedla v pohovoru. Navrhla, aby soud zrušil rozhodnutí Ministerstva vnitra „a vrátil je k přezkoumání“. Krajský soud v Ostravě žalobu zamítl, protože dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného je vydáno v souladu se zákonem, na podkladě dostatečně zjištěného stavu věci.

Stěžovatelka v kasační stížnosti sice výslovně uvedla, že uplatňuje důvod obsažený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., ale dle konkretizace a obsahu lze důvody, které zmiňuje, podřadit pod důvody kasační stížnosti uvedené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. s. ř. s., tedy nezákonnost rozhodnutí o zamítnutí žaloby spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v

předcházejícím řízení. Konkrétně namítá, že Ministerstvo vnitra, jakož i krajský soud pominuly, že podle ustanovení § 14 zákona o azylu ministerstvo může udělit azyl z humanitárních důvodů, i když v řízení o azylu nebyly zjištěny důvody podle § 12 zákona o azylu. V závěru kasační stížnosti navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení; následně stěžovatelka doplnila kasační stížnost žádostí o přiznání odkladného účinek kasační stížnosti.

Podle ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v ustanovení § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

V daném případě stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla pouze důvody, které před krajským soudem neuplatnila a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d), § 120 s. ř. s.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. dubna 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu